

Enkele kenmerkende zegeningen van het Christendom

“Jezus zei tot haar: Raak Mij niet aan, want Ik ben nog niet opgevaren naar Mijn Vader; maar ga heen naar Mijn broeders en zeg hun: Ik vaar op naar Mijn Vader en uw Vader, naar Mijn God en uw God” (Joh. 20:17).

De Heer Jezus was de eeuwige Zoon van de Vader, maar als Mens was Hij eveneens Zoon van God door geboorte. Hij was de Zoon van God zowel in Zijn Goddelijke als in Zijn menselijke natuur. Hoe volmaakt kende Hij de Vader! In de Evangeliën zien wij hoe Hij de Vader aan de discipelen openbaarde. Wij vinden nooit dat de Heer Jezus God anders aansprak dan als Vader, behalve op het kruis. Maar nooit bracht Hij vóór Zijn opstanding de discipelen in dezelfde betrekking tot de Vader die Hijzelf als Mens genoot.

Nu, na Zijn opstanding, openbaart de Heer Jezus Zichzelf aan Maria Magdalena. Maar alles was niet meer precies zó als het daarvóór was geweest. Natuurlijk was Hij dezelfde Heer Jezus. Maar een Heer, Die nu het verzoeningswerk op het kruis had volbracht, Die was opgestaan, en Die het opstandingsleven bezat. Als gevolg daarvan was alles anders geworden. Nu was Hij lichamelijk niet meer zo eng met hen verbonden, want Zijn opstandingslichaam was van een totaal ander karakter dan een natuurlijk lichaam. Geestelijk zijn wij echter oneindig inniger verbonden met de Heer, Die verheerlijkt in de hemel is, dan wij het ooit zouden kunnen zijn vóór Zijn dood.

Zoals we zien uit Zijn eerste woorden die Hij na Zijn opstanding spreekt, zijn wij nu in dezelfde betrekking tot de Vader ingevoerd als die waarin Hij nu als de opgestane Mens tot de Vader staat. Wat de Vader voor de Heer Jezus als de opgestane Mens is, dat is Hij nu ook voor ons. Wij zien de familie van God waar de Heer Jezus degenen die Hij verlost heeft, Zijn broeders noemt, en waar - door Zijn verlossingswerk en door Zijn opstanding - God onze God en Vader is geworden. Ja, Zijn Vader is nu onze Vader en Zijn God is onze God geworden. Wat een genade! Wat een gezegende positie! Dit is Christendom! Dit is de heerlijke boodschap die Maria Magdalena aan Zijn discipelen bracht.

“Jezus dan zei nogmaals tot hen: Vrede zij u Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u. En toen Hij dit gezegd had, blies Hij in hen en zei tot hen: Ontvangt [de] Heilige Geest” (Joh. 20:21-22).

Herinnert ons het feit dat Hij in hen blies en zei: “Ontvangt [de] Heilige Geest”, niet onmiddellijk aan Genesis 2:7 waar wij lezen: “En de HEERE God had de mens geformeerd uit het stof van de aarde en in zijn neusgaten geblazen de adem des levens; also werd de mens tot een levende ziel”? Zo vinden wij hoe hier de laatste Adam, Die de HEERE Zelf is, in Goddelijke macht in de discipelen blaast, zodat Hij hen een nieuw leven kon meedelen. Als een levende ziel werd Adam het hoofd van zijn familie, van zijn geslacht. Christus, de laatste Adam, werd op grond van Zijn werk aan het kruis en op grond van Zijn opstanding het Hoofd van een nieuwe familie, van een nieuw geslacht, namelijk van de familie van God. Dit “blazen in hen” is niet hetzelfde als “het ontvangen van de Heilige Geest”, waarover in Johannes 7 gesproken wordt, want in Johannes 7:39 wordt uitdrukkelijk gezegd dat dit pas zou gebeuren

als de Heer Jezus verheerlijkt zou zijn. En wij weten dat de uitstorting van de Heilige Geest in feite later, dus na Johannes 20, plaatsvond en wel op de Pinksterdag in Handelingen 2.

Hier in Johannes 20:22 gaat het om het nieuwe leven, dat de Heer Jezus al in Johannes 3:6 "geest" genoemd had. We zien hier dat de Heer Jezus niet de Heilige Geest geeft, maar "Heilige Geest", als het nieuwe leven. Zo ook zegt Johannes 3:6 evenmin: "Wat uit de Geest geboren is, is de Geest", maar "is geest". De Heilige Geest verwekt een nieuw leven dat gekenmerkt wordt door haar bron of oorsprong - het is "geest". En voor de discipelen is dit nieuwe leven het opstandingsleven dat door de opgestane Heer gegeven wordt. Het is Zijn leven dat ons op dezelfde opstandingsbodem plaatst als waarop Hij nu staat.

We zijn ééngemaakt met Christus Die het verzoeningswerk volbracht heeft, opgestaan is uit de doden, en een plaats ontvangen heeft aan Gods rechterhand! *Dat* is waarachtig Christendom! En hierin zien we ook het enorme verschil in positie tussen ons als Christenen en de gelovigen vanaf Adam tot het kruis. Ook zij waren wedergeboren en hadden leven uit God. Maar ze bezaten niet het opstandingsleven zoals wij nu. Zij waren onder de wet en dus onderworpen aan al de inzettingen die aan de natuurlijke mens gegeven zijn. Maar zoals Romeinen 8 zo duidelijk laat zien is de Christen vrij van de zonde, vrij van de oude natuur en vrij van de wet. Wat een oneindig groot voorrecht een Christen te mogen zijn!

H.L. Heijkoop